

**Передплата**  
 на «РУСЛАНА» вносить:  
 в Австрії:  
 на цілий рік . . . 20 кор  
 на пів року . . . 10 кор  
 на чверть року . . . 5 кор  
 на місяць . . . 1-70 кор  
 За границею:  
 на цілий рік . . . 16 рублів  
 або 36 франків  
 на пів року . . . 8 рублів  
 або 18 франків  
 Поодинокі число по 10 сот.

# РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.  
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. і. п. Домбровського (Хорунжии). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.  
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані вільні від цорта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєсланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 31 с. від стрічки.

## Тверезий голос з німецького табору.

(X) Давнішими часами можна було почути з німецького табору нераз вельми поважні і предметові голоси в справах політичних і національних. Одначе від яких десяти літ загорілість всенімецька так запоморочила уми німецької суспільности, що хоч там не перевели ся ще зовсім люди тверезих поглядів, всеж таки не мали смілости і відваги виявити їх прилюдно. Досить указати на політичні розправи в державній раді, де такі Вольфи, Шенерери і т. п. в тевтонськїм одурі не признавали ненімецьким народностям не тільки рівноправности але й рівновартности і терирозували всяку свобіднійшу думку. Отсей тероризм, се надмірно вибуяле тевтонство довело до таких наслідків, які бачимо в австрійскім внутрішнім розладі, що справді доводить майже державу до розкладу.  
 Але в таких критичних хвилях проявляє ся звичайно реакція, протверезене і отимлене. Такими проблесками, на жаль ще несмілими і відокремленими можна вважати голоси д-ра Менгера, а особливо барона Офферманна в розправі над заявою д-ра Кербера в посольській палаті. Др. Менгер, німецький поступовець, кокрій недавно ще так остро виступав проти рівноправности славянських народностей, перемінив значно свої погляди і вказував на потребу обопільного порозуміння народностей і конечність удержання Австрії і забезпеченя її перед розкладом.  
 На засіданю минувшої середи виступив недавно вибраний посол з берненьскої торгової палати барон др. Офферманн, відомий також на полі політичного письменства, з-замітною промовою, котра вивала не лише завзяті оклики з боку все-

німців, але також голова поступовців др. Гросс сейчас заявив, що барон Офферманн промовляв лише в своїм власнім імені.  
 Барон Офферманн вказав на застій всего конституційного і занепад економічного житя, а причину всего того бачить в невідповідній уже часови і обставинам конституції. Можна бачити на жаль змаганя не до розширення а радше до обмеження політичних прав. За се не можна робити одвічальним правительством. Передовсім покликані до сего посли, щоби зробили лад. Є лише оден вихід: щоби сторонництва зібрали ся і старали ся погодити з собою; інакше бо повинні признати, що они не достойні тих свобід, які запоручає конституція, позаяк замість помагати правительству в уладженю держави, они лише все спиняють. Не можнаб ся отже дивувати, колиб одного дня відобрано сі свободи. Так Німці, як і інші народности повинні би поставлені на чолі їх програм засадничі питання відрочити, бо помирене в тій хвилі не є можливе, наколи ставить ся на чолі програми якісь домаганя яко *conditio sine qua non*. Минув уже час, коли то була можлива верховлада одної народности над другою. Всі народности треба уважати рівновартними і з тої точки погляду полагодити їх культурні і національні потреби. Колиб сторонництва не вступили на ту дорогу, то повинна з всіх сторонництв парламентарних утворити ся державна партія, котра би взяла в свої руки уладжене порозуміння під кермою якогось державного мужа. Тим способом можна би вдоволити потребам всіх сторонництв, а розвиток якої небудь народности не був би загрожений. Се зовсім не

загрожує становищу Німців, наколи їх діти тут або там будуть вчити ся по чески, по словінськи або по італійськи, або наколи будуть засновані університети для інших ненімецьких народностей, бо німецька мова все буде займати становище посередничої. Дальше вказував бесідник на конечну потребу вдоволення культурним домаганям інших народностей, а коли правительсто в тім напрямі щось робить, не треба сего вважати зараз гнобленем німецького живла. Взивав отже на останку до національного порозуміння на основі принципу рівновартности народностей.  
 Однакож який ще тероризм панує серед Німців, показує ся обставина, що ліберали спонукали бар. Офферманна до виступеня з клубу, а по дневниках вже починає ся накликуване, щоби приневолити єго до зложеня мандату. Як довго однак такі тверезі погляди не поконають тевтонської загорілости, так довго не дійде до внутрішнього ладу в Австрії.

## Промова пос. Романчука

при дискусії над заявою президента міністрів д-ра Кербера.

(Конець).

Галицькі Русини завидують иншим народам і иншим краям, завидують сусідній Буковині, де строго конетитуційна, безсторонна, справедлива адміністрація уможливає всім народам краю, отже також Русинам розвивати ся законно культурно і економічно. (П. Василько: *За се називають нас в Галичії анархістами, а Буковину анархістичним краєм, називаючи Галичину краєм*

## Сон вязня.

На гладке чоло вечірнього блакиту виплила безладна, фантастична дума — і сірою хмарою туги збовтала блискучий хрусталь його душі.  
 Надявив скорбною піснею з далекої країни тужний звук мрії — і тихо як шелест зоряного проміня в молочному стягови, повис над землею.  
 А земля колишеть ся дрімотою. В костистих, пожовклих пальцях єї звялених рук шелестить — жалить ся замираюче листячко-сиротята.  
 Безкровні жилочки їх конаючих півтрупиків дрябнуть, ніби поржавілі струни розбитої кобзи на білих ребрах свіжої могили.  
 Дрябнуть... і дзенькають... і плачуть... а слези зойки їхні кануть на сиве волосє кобзаря-місяця, що сном віковичним спить в непонятій бездні лазурів.  
 Покотились срібні слези-перли по старечім обличю. Ударили в його грудь розхристану, як громом і силою архангельскої труби.  
 Здрігнув ся старик. Підніс сиву голову... а світліє проміне шовкового волося розсипало ся по турботних скибах лазуревого чола.  
 Заповнили ся чорні, виорані думами борозди, солодким снемом тихого блиску, що опо-

вивав його старече лице, як би прозорою, неухватною імлою.  
 І прояснило ся стурбоване чоло блакитних небес. А розкіш сонна розілляла на мертве листя... і на сірі закрої голодних, скудених домиків...  
 І на золоті бані церков... і на червоні, капуючі золотом, і пивні пахощами піжних шепотів... і розбурхані розкошию скляні очі мраморних палат.  
 І на почорнілі, запопорошені мури вязниць... і на похмурих, блідих вязнів, що в байдужнім неладі валяють ся по твердих дошках, досмертної, свевільної постелі...  
 А усяке сотворіне снить... снить сон випочинку або муки... надії або убиваючої розпуки... солодкого співу соловієвих, майських мрій... або смертної агонії...  
 І лоплив уповнем місячний промінь-волос до заржавілої, тюремної крати. Розірвав єї силою блиску, ніби сталева грудь корабля бігу піну морського велита...  
 Ніби оповита в кирею пурпури світлоносиця-зоря смолоскипом луни розриває тяжкі пута задуми... тіни... тьми... і чорної ночі...  
 Ввійшов в млаве доно келіи-запертя... занімів оголомшений здивованєм... на голім тапчані

молодий вязень із закровавленими кайданами на орлиних крилах...  
 Грубі, середньовічні мури обступили його і похилили молоду його голову на хвилюючу, запалу грудь...  
 З глибокого, незглубимого моря чорних зіниць вязня, слезила ся туга за некутими степами довгогривих левів... і піднеслих, вольних орлів...  
 Вязень снить сон дивний... чарівний сон... Козацьке, підголене його чоло працює. По обличю паперовім бушує дикою ордою степовиків теріне і біль... і руйнує надію в серцю.  
 Червоною луною тече кров із пораненої душі.  
 По всіх усюдах його єства бовваніють розвалини, згарища вимріяного колись триотанем соловієвих трелів-раю...  
 Сухими стовбурами буряну... і трупами... і марами замовк-занімів уродливий, пишний погляд ніжної весни, виколисаний величним усміхом пахучих цвєтів...  
 На запашнім, шовковім, цвєтистім просторі надії — сіріють розриті могили, подоптані снігом і безсердечним льодом...  
 А понад нею гойдає ся чорний ангел смерти-заглади, потрясаючи грізним крилом безмежної ночі... самотности... наче диким краканєм воронів...  
 — — — Безсильна хода вязня блукає по

ладу!) І Буковинський сойм функціонував сего року не лиш нормально, але і успішно, але не з тої самої причини, що галицький, де польська більшість згнетла руску меншість, але тому, що на Буковині більшість порозуміла ся з меншістю, так що можливе було спокійне співділанє всіх партій і всіх народів краю.

З народами не можна поступати так як з сторонництвими. (П. Праде: *Се знаменита гадка, а она має значінє і для нас!*) Партії суть передовсім і змінчивим явищем. Народи суть постійним твором. В державі націй, якою є Австрія, жадне правительство, хоч би оно було не знати як партійне, не може одні народи над міру протегувати а другі над міру занедбувати, або й навіть протегованим кидати на поталу. Тим менше повинно се робити теперішнє правительство, котре каже, що оно не є партійним правительством, і котре впрочім, послугуючи ся 14-им параграфом, не потребує спеціальними уступками купувати собі більшість в парламенті.

Рускі послы суть свідомі того, що они ніколи не ставили надмірних жадань і ніколи не старались пошкодити иншій якій нації. Рускі послы не домагають ся ніяких особливих привілеїв для свого народу, они все уважають також на инші народи краю і домагають ся, аби оправдані потреби всіх заспокоєно без страти сусіда.

Однак становишко правительства, що національні потреби одного народу можуть бути заспокоєні лише за згодою другого народу в тім самім краю, є несправедливе, бо оно занедбану націю віддає на поталу самоволі протегованої. А чім більша є різниця в силі і протегованю обох народів, тим більша є несправедливість. (*Дуже слушно!*) Як раз правительсто, яко безсторонний третій, яко чинник, котрий має рішати з вишого становища, ніж становище партійного інтересу, не повинно узглядняти неоправданих забаганок.

Супротив того, що теперішнє правительсто стоїть на сім фальшивім становищі, що оно — виходячи з сего становища — не поступає з Русинами справедливо, але противно, жертвувало їх противникам і за послідню інстанцію для них уважає галицький сойм і галицьку адміністрацію краєцу, вносять всі рускі послы, з огляду на всю суму інтересів свого народу, котрий числить десять одинайцятих населеня східної Галичини станути в рішучій опозиції до сего правительства (*Так є!*) Впрочім нам не розходить ся о особи, лише о систему і ми мусимо поборювати кожде правительсто, котре так довго удержує сю систему, введену на шкоду цілої австрійської держави і многих її народів.

Також послідні заяви президента міністрів не дають надії на зміну сєї системи, на позитивні і енергічні средства розмотаня теперішного

заколоту в парламенті і в державі. Супротив того рускі послы уважають за свій обовязок так в інтересі руского народу в Австрії, як і в інтересі цілої держави стати з повною рішучістю за переведенєм слідуєч х точок програмових:

1. за зміною конституції на підставі автономії народностей;

2. за виборчою реформою на підставі загального, рівного, тайного і безпосередного права голосованя (*справедливо!*);

3. за строгим береженєм конституційно признаних прав і горожанських свобод, як також за тим, аби раз вже зроблено кінець самоволі адміністрації;

4. за заспокоєнем культурних і економічних потреб нашого народу, як всіх в Австрії упосліджених народів, і

5. за справедливим, інте ресам всіх народів Австрії відповідаючим управилінєм відносно нашої держави до Угорцян.

Не маю надії, аби ся програма, або хоч би деякі її точки увійшли в житє в сім парламенті, але також не маю найменшої надії, щоби они дали ся перевести при теперішнім правительстві.

Висказую отже бажанє, аби як найскорше знайшло ся правительсто, котре з новим, на нових підставах вибраним парламентом перевело би се тяжке, але безусловно коначне і не можливе діло відновленя Австрії для блага всіх народів. Сим бажанєм кінчу. (*Оплески.*)

## Япансько-російська війна.

### Під Порт-Артуром.

Зпід Порт-Артура надходять постійно вісти про поступи в облозі Япанців. Daily Mail доносить, що рівночасно зі штурмом на «горбок 203 метрів», Япанці підпріяли двома дивізіями штурми на форти Ераюн і Кікван, при яких стратили 15.000 людей і в сєй спосіб відвернули увагу ген Стесселя так, що могла завягти слабо обсаджений «горбок 203 метрів». Залога сего форту біла ся дуже завзято до послідної хвилі і аж коли Япанці вдерли ся до середини, решта залози втікла в поспіху, оставивши багато трупів і гармати навіть не здемонтовані. Дальше доносить ся газета, що Япанці авернули гармати з сего горба на місто і обстрілюють его так успішно, що Росіяни мусять кристи ся по підземних казаматах, а місто виглядає зовсім вилюднене. З Токио доносить бюро Райтера, що Росіяни намагали ся знатними силами здобути назад «горбок 203 метрів», однак стали відперті зі знатними стратами. Тепер они укріплюють горбок, положений межі Ляотешаном а Навтаншаном, але се вже має бути послідною точкою їх опору (?). Япанці за-

повідають остаточне занятє Порт-Артура на день 10. с. м. — Мимо того всего ті вісти вже навіть не роблять сензації в європейській прасі. Дневники не тільки, що не видають вже окремих видань, але навіть жалують товстого друку на япанські заповіді, бо надто вже часто ошибули ся на їх самохвалябі. Щож до «горбка 203 метрів», то вже сама его назва вказує, що він є якоюсь відногою на склові гори (здає ся Ерлюншану) і тому можна прийняти его стратегіч є значінє не таким великим, як се хочуть ему надати Япанці.

### Під Мукденом.

За те з над ріки Ша Япанці не подають жадних вістей, а натомість російські рапорти стверджують успіхи на східнім крилі, які примусили Япанців цофнути ся на кільканадцять кілометрів. Підчас успішних атаків дня 29. м. м. пересвідчив ся ген. Ременкамф, що операційна лінія Япанців є дуже розкинена, а резерви невеличкі. — Ген. Сахаров телеграфує до генерального штабу, що в ночи д. 30. м. м. Япанці цофнули ся від ріки Ша в напрямі Лямоту. Російський відділ підсунув ся до неприятеля аж на 20 кроків. Япанці отворили живий огонь, причім згинув поручник Родзевич і 3 воєків, а 3 є ранених. Коли неприятельский огонь устав, часть російского відділу підсунула ся аж під неприятельські окопи, причім прийшло до борби на багнети. Япанців згинуло 25 і 1 взяли до неволі. Росіяни забрали багато оружя. При багнетовім атакі згинув і воєк і 1 поручник ранений. В ночи на 1. грудня російський відділ на лівім крилі під проводом капітана Алексева примусив неприятеля покинути кілька позицій, мимо его завязтого опору. Наві 1. грудня не було жадних справоздань з фронту про нові борби. — Куропаткин телеграфує до царя дня 1. грудня, що козаки в погони за втікаючим неприятелем посунули ся аж над ріку Тайшого і знячили телеграфічну лінію здовж долини, забираючи з собою дроту на 1 км. Япанці свалили два провіантові магазини, примушені покинути їх. Про другий відділ, висланий в погону за Япанцями, ще нема відомости.

## Політичний перегляд.

Безвислідні наради посольської палати перервано аж до вівторка, здає ся, на те, щоби за той час вияснила ся політична ситуація. Як вірадно прояву, в тім напрямі можна уважати те, що провідник молодческого клубу др. Пацак заявив на конференції з д-ром Кербером, що молодческий клуб засадничо не має нічо против «інтерн» між предложенєм про елементарні нещастя, а бюджетовою провізорією. Передвчера відбула ся також конференція парламентарної комісії молодческого клубу з чеським міністром д-ром Равдою. Там заквєстионовано тільки, чи жадана правительством квота 69,000.000 буде фактично рефундована, чи правительсто не вдоволило би ся може зменшенєм сєї суми. Жаданє вімецких партій, щоби без першого читаня обі справи передано до комісії бюджетової, погіршує тільки ситуацію, бо молодческий клуб не може так нагло змінити тактику і без жадних дальших застережень згодити на желаня правительства. Після теперішньої ситуації можна вносити, що передсвяточна сєсія скінчить ся нарадами над предложенєм про елементарні нещастя, а доперва по Новім Році можна буде доконати дальший крок задля урухомленя налати, розумів ся з застереженєм, що будуть словнені жаданя чеських послів.

В революційнім руху в Росії зайшла подія, яка чымало скомпромітувала «вшехполяків» і їх львівський орган Slowo polskie. Ото недавно видала «Ліга народова» тайну відозву в Конгресівці, де заявляє, що ввиду «дезорганізацій» російского царства і потреби злученя опозиційних сил, она, як репрезєвантка ідеї польської независимости переходить від організаційної праці до активного діланя в переслідуваню своїх цілей. Велід за тим відбув ся зїзд російських опозиційних і революційних сторонництв, отже польських, фінських, вірменських, лотвських і инших соціялістів, а в тім крузі найшла ся і «Ліга народова». Попередна відозва

жалібній канві кладбища. Струнішілі змори хрестів прошибають його убійчими поглядами конаня і повільної смерті...

Сумно вивневи... смертельно сумно... Кістяки хрестів витягають костисті свої рамена і наче кліщами боязлив розпинають на собі недогарок його житя...

Гонять за ним... Утікає між могилами і згарцями... Западаєть ся в грізну пащу гробу... Неколяним тягаром засипає і давить його груди вогка глина...

Стрепенув ся задуманий, місячний промінь... і промовив до вянця всесильним голосом блеску, ніби срібною луною зачарованих звонів...

Підводить здавлену грудь трупа... Зітхає... А мертва душа вянця підносить ся... воскресає... і пробиває чорне, перегниле віко домовини і вогкий тягар землі...

...І розцвітає всемогучим, першим цвітвом рожі на його свівжій могилі...

— Розкішний острах розмикає замкнені повіки воскресючого вянця-трупа...

Споглянув...

Над усміхненим цвітотчком його душі біла береза розлітає вонні коси... і страсає на нього мягонький, сонячний промінь животворний...

Упоєна душа рожевого цвітотчка притискає промінь... душу душі його... до свого серця... тупить, деліє німіючи...

В неозначеній, мрачній дали журчить небесний акорд херувамської пісні...

А з шепотом-журганєм її наче з всемогучим словом сотворителя клоняють ся березині, прозрачні віти до рожевого цвітка і тулять до вренепорочного свого лона...

Тиша непонята...

Підносить вянєнь розрадувані, упоєні сном очи... нема хрестів, ні могил, ні згарци, ні цвітів... ні проміня... ні берези...

Імлою розплили ся...

Малесенька, догоряюча лампа розсіпує золоті китиці червоного світла по тісній келиї запертя...

Зі двору хлопоче слота. Дрібними, розсипаними перлами стукає крізь решітку о зайлозені шиби. Млаве скло стогне-гойкає... ніби спрота срібною слезою жалить доли...

Раю... кілька хвиль перед пятою... Гасить вянєнь лампу. Неповною ходою іде на утрєню. Не в силі йому молити ся.

Розчарованою душею питає Непонятого: чому се сон?... Чому так скоро пробудив ся?... Чом не дійсність?...

Мовчить Непонятій...

Єдина... Серце моє... Обізвись ти замість Непонятого!...

Львів, дня 2. падолиста 1904.

Денис Угнівєць.

стоїть в найочевиднійшій звязи з тим віздом, а що «Ліга народова» обнимає організацію «вшех-поляків у всіх трьох заборах» то і галицькі мена-ри того руху мусіли годити ся на єї приступленє до найскрайніших сторонництв в Росії. Але ті самі галицькі вшехполяки шукають тут приста-новища у консервативіст та висказують «обуре-» не на устроню варшавськими союзниками кро-ваву демонстрацію перед костелом св. Трійці. З тої причини пише Kurjer lwowski: «Належать тут виразно зазначити, що народова демократія становить сторонництво, яке без огляду на за-бори підлягає команді «Ліги народовой», яке з го-ри піддає ся всім зарядженням «Ліги». Отже та «Ліга» в Королівстві і в Росії заявляє ся за за-гальним виборчим правом, а в Галичині твер-дить в органах народовой демократії, що наша суспільність не дозріла до загального голосова-ня. А прецінь російські люди маси стоять на далеко нижшм степені політичної дозрілости, чим населенє нашого краю. «Ліга» входить в со-юз з революційними партіями в цілій Росії, отже там до-строєє свої «засіди» до радикаль-них програмів, а в Галичині хоче через народо-ву демократію увійти в порозумінє з кон-серва-тивними партіями, а се екловєє єї до програ-мових концесій в ретрограднім напрямі.

У французькім парламенті все еще не притихла форсована теперішнім соціалісти-чним правительством справа рзділу Церкви від держави. Та оно не іде так легко п. Комбесови і товаришам, як зразу думалось. Недавно тому меншість комісії відкинула дотичний проєкт правительства, хоть-що правда була в силі се вчинити тільки przypadково, з причини непри-сутности майже усіх членів більшости. Оноді зі-брала ся знов комісія французької палати послєв для справи розділу Церкви від держави, а член єї більшости заявив, що підносить на ново пра-вительственний проєкт, котрий, як звісно, мен-шість комісії, не прихильна правительству, ко-ристаючи в неприємности більшости членів від-кинула. Меншість запрогестувала протав підно-шеня відкиненого вже раз вивезєня і заявила, що складає мандати та вийшла із сали. Оставша більшість ухвалила відтак два перші параграфи правительственного предложєня.

**ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця про-симо наших Вп. Передплатників о скорє відновле-нє передплати, зглядчо о вирівнанє залеглости та о присєднуванє нам нових передплатників.

## НОВИНИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Введ. Пр. Богор.; римо-кат. Варвари. — В понеді-лок: руско-кат. Филімона, Кикилії; римо-кат. Сави, Крєспіни. — У вівторок: руско-кат. Гри-горія еп.; римо-кат. Николая.

— **Із Станиславова** доповідь: Товариство «На-родний Дім» закупило в єпіці з «Соколом», дня 25. падолиста, площу під будову власної ха-ти. Площа єя має 1:00 кв. м. простору. Ціна купна виносить 17,000 К. При щирій праці за-ряду та про помочи нашої жертволюбивої су-спільности єтанє небавом на тій площі вели-чавий будинок. — Рада міста Станиславова у-хвалила на посліднім засіданю, дати субвенції отєсм руським товариствам і інституціям: «Боя-нови» 200 К, тов. «Шкільна Поміч» 100 К, бур-сі Товариства педагогічного 300 К, бурсі се-лянської 100 К, Захоронці 100 К, разом 1.100 К.

— **3 душпастирської практики.** В 16. ч. львів-ської «Нови» з дня 1. е. м. подає сьвящ. др. Ст. Ю. отю історію: В приході О., деканата С., жєє двох рідних братів з своєю мачохою і через своє неморальне поступованє дав згрішенє цілій громаді. Парох наноминав їх, проспєв, закликав, та все те надармо. Вкінці відіє ся до ц. к. староства в Ст., аби староство вплинуло на звер-хність громадску і аби зверхність громадска за-побігла загальному згрішеню в сєлі. На то ді-став парох ось таку резолюцію: Ч. 19. 578, Ст. 23. червня, 1904. До Всєчесного гр. кат. Уряду парохіального в О. — На справозданє з дня 23. мая 1904, ч. 53 в справі спільного пожитя О. Л. і А. Л. з їх мачохою, завідомляю Всєчесний уряд парохіальний, що закон не постановив громаду сторожем моральности, ані судєєю приватного житя, але поручив їй чуванє над справами пу-бличними; отже як довго якийсь стосунок не згаджаючий ся з правами моральности не пору-шає суспільности «соблазнию або чинностями протавними суспільній обичайности єсуществова громада і позістає тільки справою приватного

житя, так довго стосунок той усуваєсь в під-компетенцій власти. — Ц. к. совітник Намісниц-тва Щ. Парох не дав за виграну і відієє ся до Уряду деканального. Справа перейшла єєї ін-станції духовній і оперла ся вкінці в ц. к. Намі-сництва. Відповідь надійшла така: «Ч. 138.835, Львів, 11. листопада 1904. — Звертаючи цінне пи-сьмо з дня 16. липня 1904, ч. 444, заявляє ц. к. Намісництво, що справа соблазняючого пожитя О. і А. Л. з своєю мачохою усуває ся з під компетенцій ц. к. властей політи-чно-адміністративних, але по мысли § 27. бук г. закона з 12. августа 1856. Дн. з. кр. Нр. 19. входить в круг власного діланя громади. В заступстві Т.» Так отже з сєго рішеня слїдує, що нарохам в подібних случаях, коли упізнєня нічо не помагають, належить звертати ся до у-рядів громадських, а уряди громадскі мають пра-во і обовязок в таких случаях виступити чинно протав деморалізації, а колиб їх інтервенція на-ходила яку черешку ду в опорі сторін, то в тім разі можуть зажадати помочи ц. к. властей по-літично адміністративних до виконаня своїх за-ряджень.

— **3 Тов а св. Петра.** На річ Тов а св. Петра в листопадї присєли (в коронах): сотрудник Скалата о. Олуферко 2-34 а п. к. офіціал нам. Карачевский 1, о. Йосифович в Серєдопільцях 1, церков в Серєдопільцях і в Муканю по 5, декан бохєвський о. Грабовєвський 59, на котрі зложи-ли: церкви в Гошові і Балича по 6, церкви Дїдушиці, Угольна, Межабрід і Чолгани по 5, громада Гошів 3, парохі: Леонтович в Балич, Голєйчук в Розгірча, Чекалюк з Солукова, Іва-сик з Чолган, єго жєна Софія і жєза пароха п-ї Леонтович по 2, а оо. Гургула сотрудник в Бохєхова, Василік завдатель Гошєва, парохі Горникєвич а Гошєва, Нижанковскій з Дїдушиць, Терлецкий з Ішович, Бирчак з Підбережа, Бан-дра з Слободи, Бабій з Церковної, п-ї Олена Терлецка з Ішович, Марія і Олена Бирчак з Підбережа і Василік з Гошєва по 1, пар. Тол-щєва о. Пєлєх і парохіянє Крилишин, Кисєлев-скій, Керол і Шєлємєй по 2, дек. бобрєцкий о Штогрин 36-27, на котрі зложили: церкви в Ро-манові, в Підгородашу, в Гринєві, в Коцурові і в Звенигороді по 5, о. Сінгалєвич 1, о. Загорєц-кий 2, брацтво церк. в Гринєві і Коцурові по 1, о. зав. Звенигорода Левицкий від себе 1 і зі-брану складку в церкві з акафісту 5-27, неопє-рантера: Семєратович, Гугєвич, Кудлицкий, Ско-робогатий, Сірко, Билиньскій, Яворєккий, Мака-рєвич і Ієєч по 2, пар. в Сорєках о Черєна-шиньскій по поводу інституції 16, дек. нараїв. о. Танчаковскій 66, на котрі зложили: церкви в Бачєв, Подусільній, Виписєтах, Платині, Дїб-рєвє, Дунаєві, Поточанах, Білім, Подусєві, Стри-ганцях і Рекиній по 5, а церков в Новосєльці 11, пар. Петранки дек. калуєк. о. Рудєвський від себе і 3 церков по 5, церква в Вертеці дек. залозєцкого 6, церква в Ілові дек. роаділ. 6, пар. Ілова о. Глїб вичкий 1, церква в Сушиї 6, пар. Сушиа о. Левицкий 2, дек. збараский о. Рейта-ровскій 64, на котрі зложили церкви: в Богда-нівці і Гушанках по 6, а в Збаражє старім, За-лужу, Добром рці, дві в Збаражє, Базарицях і Тєрасєвіц по 5, о. Вербицкий парох в Шилах 4, о. Наконєчний з Збаража стар. і єго сунруга Со-фія 3, о. Вапцыйский з Гнилиці і єго жєна Кли-ментина, Станислава Заячєвєка в Збаражє і ве-теринар в Збаражє п. Городницкий по 2, а о. Левицкий з Гушанок і Роман Твердий, провізор в Лубиньок по 1, декан галицький о. Шєфєр 34, на котрі зложили церкви: в Галицях, Поплавни-ках, Скоморохах нових, Перєвїзці, Медини і Ско-морохах старих по 5, а оо. Савицкий з Галича, Палєв з Перєвїзці, Лежогубєский з Скоморох старих і Коржиньский з Медні по 1, дек. жу-равєвський о. Берєзовскій 27, на котрі зложили церква: в Ляховичах 6, церкви в Протєсах, Ду-брові, Колоколинї і чигальця «Просьєти» в Ко-локолинї по 5, а о. Петрицкий з Колоколина 1, дек. ходорівський о. Кмидикєвич 66, на котрі зложили титулом членьєскї вкладки: церква в Русєтичах 5, о. Юзичиньскій з Острова 1, а єго жертви; парохіянє Молотова 2, Дємидова 6-50, Букавина 11-50, Явча 2, Острова, Руди 10, Бо-риньч, Дрогович 9-66, Фраги 11, Підбіра 3-89, з пушки в Фразі 2-48, парох Підгорода, деканата рогатиньского, о. Кинєсєвич складку парохіян по поводу ювілєя 103, а разом з попередними складками 245. — Всім жертводателям висказу-ємо щирю подяку. Осїбнож складаємо подяку прєч. пароху Підгорода о. Кинєсєвичу, котрий заграваючи своїх парохіян при вській нагоді до жертв на будову церков, тих правдивих і єдиних твердинь рускої народности, зібрав межи ними, самими дрібними жертвами, значну суму 245 К в хосєв нашого так єспасительного Тов а. Примір всьєкого признаня і наслідваня достойний. Та на жалє о. Кинєсєвич не находить наслідувате-лів. Більшість наших відпоручників деканальних (деканів) не доставила нам досєє нїяких жєртв. — **Виділ.**

— **Відвідинові карти в Парижі.** Президент Лю-бє зарядив, аби на Новий рік у придверника єлїзейської палати поставлено комі на відвідино-ві карти з жєланями нового року. До сєго спо-нукали єго просьби друкєрів, які жалували ся,

що відвідинових карт щораз менше уживає ся, а через те друкєри тратять заробок. Се заря-дженє през. Любєта прийнято в Парижі зі сьмі-хом, однак оно принєсє немало зиску друкєр-ням і літографам, а забуті почасті в послідних роках відвідинові карти з жєланями найдуть знова широке примінєнє. З огляду, що париска мода приймає ся живцем в Галичині, тому «Со-кільскій Базар» вїдає єлєгантні а дешєві білє-тики з жєланєм Рїздвяних сьвят, Нового року та приймає замовлєня звичайних відвідинових карт.

— **Чи убийник Пєвєго утік?** Daily Express пов-торяє вїстку з перед кількох тижнів, про утечу убийника міністра Пєвєго і заявляє, що хотяй ту вїстку тоді заперечєно, то однак, як єму до-носять з вїродостойного жєрєла, она є правди-вою. Daily Express завїрює, що убийник Пєвєго утік сєред отєсих обставин: Одного дня в сєрпни коло 8-ої години вєчєром одержав оберпо-ліцмаїстер Пєтербурга запис, аби сєйчас явив ся в зимовій палаті царя. Таке саме вїзванє од-ержав губернатор вєзницї в Шлїсєльбурзі, де сидїв убийник Пєвєго. В дєсять мінут по від-ївдї губернатора явили ся в вєзницї два жан-дарми і предложили приказ оберполіцмаїстера, аби сєйчас видано їм убийника до перєслуханя. Приказ мав підпис оберполіцмаїстера, а жанда-рми поводили ся так приписово, що нїхто не підозрївав їх о підступ. Привєдєно убийника і ско-паного передано жандармам, почім всї три від-їхали повозом, яким жандарми приїхали. По го-динї відкрив ся підступ. Губєрнатор і оберпо-ліцмаїстер повернули з зимової палати, бо вия-вило ся, що там їх нїхто не вїзвив. На вїсть про видачу убийника губернатор тєлєфонічно вїз-вав поліцію, аби зарядила слїдство. Пушєно в рух всїх поліціянтів і агєнтів, але за жанда-рмами і убийником і слїд пропав. Поліція дер-жить все в тайні, а оголошенє судової розправи має на меті туманити публіку.

— **Льви у Франції.** На стаці Капанду у Фран-ції підчас вїладовуваня мєнажерї перевернула ся клітка з двома львами і двома мєдведями. При тім отворили ся дєрї, а дикі звїрї скорі-стали з нагоди і утікли в лієс. В цілій околиці панав страх на населєнє, але небєзпєчєнєство змєншило ся другого дня, бо одного мєдведя перєїхав вєлїзничий поїзд, а другого застрїлив жандарм. На львиє треба було зарядити великі лєви, в яких взяло участь 50 жандармів і 400 жєвнїрів. «Крєолїв Сагарї» найдєно в сусїднім гаю і застрїлєно їх без туду.

— **«Як дївчина віддає ся».** Під таким заголов-ком вийшла в Америкї книжка, а авторкою є Лєвінї Гарт. Книжка написана для руководства родичів. Звісно, в Америкї дївчата вибирають собі жєнихів самі, тож п. Л. Гарт хотїла пока-зати родичам дорогу, щоби могли який вплив мати. — Такт, і ще раз такт, то лиш вєдє до ці-ліє — пише та панї — «чим більше дївчинї опиратись, тим більше она залюблюєсь. Зака-жєте хлопцєви ходити до сєбє до дому, то она вїдєє ся з ним поєз домом і всї єї приятельки будуть їй в-тім помагати, ситуація єї ошоло-мнєть і зробить слїпою на всї хибї будучого му-жєа. Она будє увїзжати родичів за ворогів і од-ного красєного дня перєчєє свою волю, або дєсь утечє. Ту треба такту. Позвольте їй пїзнати того мужчину. Любов не є слїпа. Протавно, нїхто так бєстро не помчує хиб і нїхто так не тернить, як залюблєна жєнщина... але ті хибї мусять оєкаати ся, або їх треба в зручний спосіб вия-вити і то неперєсадно, інакшє оєягнє ся прот-авність!»

— **Небєзпєчна поезія.** Посадник одної з місцє-востий в Авєстрї нижній оповїстив отєю оєсто-рогу: «Супротав явного нещастя, яке спричинила тут управа поезїї, при чїм в однім случает занапаєно навіть родиннє щастє, уважаю своїм обовязком усєрдно оєстерєчи членів цілої громади, щоби не займали ся поезїєю». Тоту оєсторогу викликало кілька сумних случав, які зайшли в місцєвостє заражєній поезїєю. Одєн літерат застрїлив ся, жінка громадского уряд-ника утекла із студєнтом, що здобув собі їє сєрцє при помочи вїршів, а чоловік тої панї з розпу-ки збожєволїв і пише також вїрші...

— **Sic transit...** В Бруклінї коло Нового Йор-ку померла в шпиталї славна колясь артистка драматична Фанї Жаначєк, Чєшка родом, в 75. р. жєтєа. Она була довгі лїта першорядною звї-здою на нїмєцких сєнах. В Америкї вєдпала собі Жаначєк велику славу і заробляла сотки тєсячєв долєрїв. Однак в бїржєвах сєкєдуляцїях стратила все, що мала, а нових тєсячєв на старі лїта вжє не могла заробити. Убога, забута і спє-ралїзована найшла приют в шпиталї і там по-мерла.

— **Дрібні вїсти.** В Станиславові застрїлив ся оподї поручник 24. п. п. Фїрбас наслідком дов-гів і нещасливої любови. — Податковий побє-рєць Семєн Ковальчук в Радловї сиронєвїрив з каси 7.000 К і утік.

— **Дамску портмонєтку,** забуту в долїшнім амфітеатрі «Фільгармонїї» в часї духовного кон-цєрту, можна відобрати в «Висшїм музичнім Ін-стїтутї» (ул. Вїрмєньска ч. 2). В портмонєтці мї-стїть ся невелика квєта грошай.

— Гумористичний кутин.

**Мій шлях** (Сонет з редакційного коша).

Погибші дні тонучих мрак  
з роззойканих розмір,  
із дна де тихий вік надій  
цвітуть ростуть в сумрак.

Погибші дві життя бідак  
з оцьвілих, равних мрій  
із дна встають й судьбі німії  
плють зимний смерти ляк.

А серце в чорній днині сил  
глядить в простір, глядиць,  
безуспішно шукає крил  
паде з безсилля в сіль  
розбитих шоглів та вітрил,  
чи щастє ще узреть?...

15. X. 904.

**Телеграми**

з дня 3. грудня.

**Геделе.** Вчора перед полуднем прийняв цісар міністра війни Пітрайха на авдвенції.

**Відень.** Die Zeit доносить, що на пароході адрийського товариства перевезено сім вагонів оружя і набоїв з Румунії до Тангеру.

**Білгород.** Трех сербских міністрів подало ся до димісії.

**Вашингтон.** Япанський посол звістив секретаря стану, що Япанія одержала запросини президента Рузвельта на другу мирову конференцію, та що як найкорше предложить ті запросини парламентови. З того вносять, що Япанія прихильно настроєна до проекту Рузвельта.

**Петербург.** «Нов. Время» пише, аби російське правительтво не оглядало ся на всі держави, які підписали париский договір, бо лише Туреччина має право дозволити чи абаронити переїзд чорноморської флоты через Дарданелі. Задачею російських дипломатів в Царгороді буде виробити такий дозвіл у Порти, до чого певно дійде.

«Свет» виступає проти висилки чорноморської флоты на Далекий Схід, бо та флотя має мати вельми велику задачу на Чорнім морі.

**Надіслане.**

**Др. Мирон Вахнянин**

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні  
ординує у внутрішніх недугах від 3—5 попол.  
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

**ОКУЛІСТ**

**Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ**

ординує при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

**Др. Володимир Кобринський**

переніс ся з Коломиї до Львова  
мешкає ул. Костюшки 24. (пл. Смольки)  
ординує: від 10—12 і 2—4  
в недугах внутрішніх, вишніх і акушерії.  
117(8—10)

В книгарни Товариства ім. Шевченка і в книгарни Ставропільській можна дістати отсі праці видані проф. д-ром Ів. Копачом:

- Будучність гімназий. Ціна 1 К.
- Партийна політика і морал. Ц. 50 с.
- Родинне жите (під розвагу руским «соколицам і паннам»). Ц. 50 с.
- Соціалізм, етика і політика (під розвагу «старшим і молодшим»). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлинського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

**Colosseum**

**В пасажи Германів**

при ул. Соняшний у Львові.

від 16. до 30. падолиста 1904.

- 1) Орхестра.
- 2) Реклямограф.
- 3) Rellington, міжнародна співачка.
- 4) В канцелярії директора театру, шутка зі співами.
- 5) Terra Semmloff, надзвич. субретка ексцентрична.
- 6) Дружина Carle, феноменальний акт на вільнім дроті і жонглери.
- 7) Орхестра.
- 8) La Bella Mopenita, славна танечниця і співачка іспанська.
- 9) Arnold Barkay, актуальний гуморист з власним репертуаром.
- 10) Дружина Steward Arkas, феноменальні сальонові гімнастики.
- 11) Edmondine, весела пантоміна з 5 осіб.
- 12) Біоскоп Езера.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В неділі і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що пятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотелі, льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омнібусами Кольосоє, які ждуть коло Віденської кавварні.

**УЧЕБНИК французької мови**

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на поchtову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Бернстерне Бернсо

**LABOREMUS**

драма в 3 актах.

переложена після авторизованого німецького виданя

Львом Лопатинським.

Модерна тема і модерне вяскріє ві переведєне. Діяльог є справді містерною плєтінкою драматичної роботи. Его читати є може більшим вдоволенєм, як бачити на сцені, де певно пропадає не один дотєпний патяк та тонка відтінка.

Набути можна в Ставропільській книгарни у Львові.

**ПОЗІР!** Свої до своїх! У нас самих сила!

Самі своє щастє будувати мемо,  
Самі могутний будинок здвигнемо,  
Котрого-б ніяка міць вже не завалила..  
Позір! Гукнімо усім дококола:  
Всьо мем купувати в «Базарі Сокола»!

В «Сокольскім Базарі» — чого там не має? —  
Аж душа у тебе либо усміхнеть ся,  
Такий товар добрий а таний дасть ся,  
Що аж твоє серце радісно витає.  
Як там раз купиш, певно будеш, Брате,  
В Базарі «Сокола» усьо купувати...

Чогож тобі у склєни чужі ще ходити,  
В своїх купуй, Брате, сеж інтерес певний,  
Купиш добре і будеш патріот ще ревний,  
Бо своїм власним даєш заробити — — —  
Ніякий склєп з руским не піде у парі,  
Тож всьо купуйте в «Сокольскім Базарі»!

при ул. Рускій ч. 1. у Львові.  
(10—10) (ріг улиць Рускої і Бляхарної).

**Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.**

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делатина (чер. Коломию 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кр кова, Відня, Праги, Ясла, Осьвєнцима
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезельборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делатина, Заліщик, Новоселці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белзця, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижиці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Ріманова, Івонича, Слінока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кічмаля, Новоселці (через Жучку, Вижиці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 15—20/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Кошови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (15—20/4), Сколього (1/2—3/4)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белзця, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинець	6:24	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/2—3/4), Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемишля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Загірї
9:50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делатина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Слінока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4), Сучави, Кічмаля
<b>на дворець „Підзамче“</b>		4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Слінока, Осьвєнцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів	<b>з двірця „Підзамче“</b>	
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова

**ПОЇЗДИ МЬОКАЛЬНІ.**

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:13 пополудни. 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/4 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 31/4 вкл. в неділі і свята). з Ширця 9:35 вечер. (16 до 11/9 вкл. в неділі і свята). з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

**ЗАМІТКА:** Час середно-європейскій рїкнїть ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:55 рано об'єднєно рамками. — В місті продає білєти звичайні агенція часонисий П. Ст. Соколовского пасаж Гавемана 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красцких ч. 5.) уділяє полєтєніє в сїразах залізничних, продає білєти вського рода і розкладї їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн. 1:05, 3:15 і 5:05 попол., 7:05 і 8:01 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі). до Янова 6:00 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/4 вкл.) 1:35 попол. (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/4 вкл.) і 5:48 пополудни. до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята). до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

Кождий курець нехай домагає ся правдиво руских паперців:

**Козак, Кобзар, Гуцул.**

Цигаретові тутки:

**Козак, Федькович.**

Дістати можна всюди.

(33-26)